

มติชน 40 หน้า

วันอังคารที่ 7 มกราคม พุทธศักราช 2540 ปีที่ 19 ฉบับที่ 6879 ราคา 7 บาท

มติชน
สุขสรรค์

ความหวัง

ที่ยิ่งใหญ่ในอดีต

หากมองดาวหางจากกล้องโทรทรรศน์ใหญ่ก็
จะหาง่ายเหมือนดวงจันทร์ มีราว 10 ดวงต่อปี

นักดาราศาสตร์สมัครเล่นที่ใช้กล้องโทรทรรศน์
ใหญ่ก็มักเห็นได้ 2-3 ดวงในเวลาเดียวกัน

ดาวหางที่เห็นได้ด้วยตาเปล่าหายาก โดยทั่วไป
ในทศวรรษหนึ่งมีให้เห็น 1 ดวงโดยเฉลี่ย แต่มันมา
ไม่มีกำหนดเวลาที่แน่นอน

ตั้งแต่ปี ค.ศ.1801 มีดาวหางราว 20 ดวง
จากจำนวนหลายร้อยดวงที่ได้เข้ามาในระบบ
สุริยะที่ได้รับการยกย่องให้เป็นดาวหางยิ่งใหญ่
(Great Comet) ดังต่อไปนี้

□ ดาวหางที่ยิ่งใหญ่ปี ค.ศ.1811

เป็นดาวหางที่ ลีโอ คอลลสตอย พุดถึงในเรื่อง
สงครามและสันติภาพ และเกี่ยวกับกลียุคของชาวยุ
โรป ค้นพบก่อนที่มันจะสว่างเป็นช่วงเวลานานมาก
เป็นที่ตั้งดาวรอ ขณะใกล้ดวงอาทิตย์ที่สุดประมาณ 1
หน่วยดาราศาสตร์

มันเป็นวัตถุที่ล้อมรอบข้าวฟ่างเหนือตั้งแต่เย็นจน
เช้า ระหว่างเดือนกันยายนและตุลาคม สว่างคล้าย
ดาวมีแมกนิจูด 0 หรือ 1 ขณะที่กวาดจากกลุ่มดาว
หมีใหญ่ไปยังกลุ่มดาวเฮอร์คิวลีส มีหางสว่าง 2 หาง
หางหนึ่งตรงอีกหางหนึ่งโค้ง ซี่ไปทางเหนือ แต่ละ
หางยาว 25 องศา หางโค้งกว้าง 7 องศา ดาวหาง
เห็นได้ด้วยตาเปล่าประมาณ 9 เดือน

* (1 หน่วยดาราศาสตร์ คือระยะทางเฉลี่ยโลก-ดวง
อาทิตย์ - 93 ล้านไมล์

** แมกนิจูดเป็นระดับความสว่างของดาว ถ้าคิด
ลบมากสว่างมาก

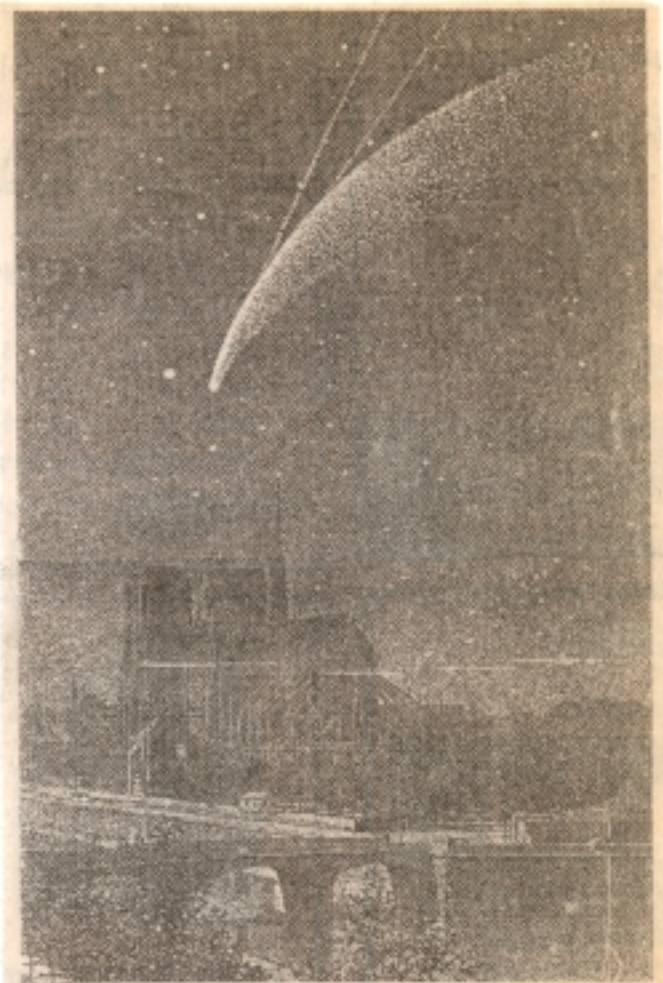
□ ดาวหางที่ยิ่งใหญ่

เดือนมีนาคมปี ค.ศ.1843

เมื่อเห็นครั้งแรกประมาณปลายกุมภาพันธ์ ซึ่งกำ
ลังเข้าใกล้ดวงอาทิตย์มากที่สุด หลังจากคำนวณวง
โคจรพบว่า มันเข้าใกล้ผิวดวงอาทิตย์เฉียดผิว
120,000 ก.ม. ระยะสั้นกว่า 1/10 ของเส้นผ่านศูนย์กลาง
ดวงอาทิตย์เพียงไม่กี่ชั่วโมง

วันที่ 28 กุมภาพันธ์ มันสว่างกว่าดาวหางดวงใด
ที่เห็นในอดีต 7 ศตวรรษ เห็นได้ในเวลากลางวัน
ห่างจากของดวงอาทิตย์
1 องศา คล้ายดาวสว่างมี
หาง มีแมกนิจูด -17
สว่างกว่าดวงจันทร์วัน
เพ็ญกว่า 60 เท่า พบ
การบันทึกดาวหางดวงนี้
ในวัด

ครั้งสุดท้ายที่เห็น
ดาวหางใกล้ดวงอา
ทิตย์มากขนาดนี้เกิด
เมื่อปี 1106 หางยาว
ตรงเหมือนลูกธนูยาว
ถึง 68 องศา หลังจาก

ดาวหางโดนาตีเหนือวัดนอตเตอแดม ในปารีส
วันที่ 4 ตุลาคม ค.ศ.1858
สวยที่สุดในศตวรรษที่ 19

ผ่านจุดใกล้ดวงอา
ทิตย์มากที่สุด 3 สัปดาห์
คิดเป็นความ
ยาว 300 ล้านกิโล
เมตร

□ ดาวหางโด

นาตี ค.ศ.1858

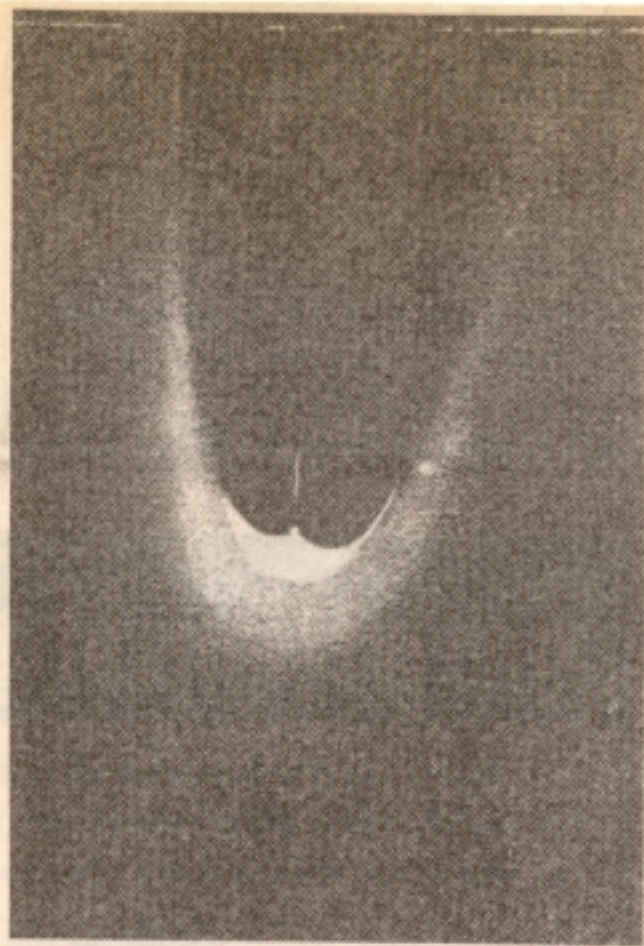
ได้รับการยอมรับจาก
หลายคนว่าเป็นดวงที่สม
บูรณ์แบบ พบตอนเช้า
ครู่ของเดือนตุลาคม
กล้องโทรทรรศน์เปิด
เผยถึงโครงสร้างแปลก
ภายในโคมา เมื่อมอง
จากกล้องโทรทรรศน์
แต่เมื่อมองด้วยตาเปล่าก็
ไม่พบความประทับใจ

หัวดาวหางมีความสว่างแมกนิจูด 0 และ -1

□ ดาวหางที่ยิ่งใหญ่ ค.ศ.1861

แม้ค้นพบโดยผู้สังเกตการณ์ทางซีกโลกใต้เมื่อ
หลายสัปดาห์ก่อน ชาวยุโรปก็ยังไม่ทราบ จนกระทั่ง
มันปรากฏตัวทันทีทันใดตอนเช้าในปลายเดือนมิถุน
ายน ตอนนั้นหัวดาวหางที่เห็นผ่านกล้องโทร
ทรรศน์ในตอนกลางวันได้ สว่างกว่าดาวดวงใดยก
เว้นดาวศุกร์ตอนสว่างสูงสุด

30 มิถุนายน โลกผ่านใกล้หางดาวหางวันนั้น

ดาวหางยิ่งใหญ่ ปี ค.ศ.1861
เป็นภาพวาดจากกล้องโทรทรรศน์

ปรากฏว่าหัวอยู่ในกลุ่มดาวสารถี หางผ่านบริเวณหัว
เหนือลงไปทางกลุ่มดาวคนแบกงู เป็นระยะทาง 120
องศา หลังจากนั้น 5 วัน หางยาว 80-90 องศา 12
มิถุนายน หางยาว 30 องศา หัวสว่างคล้ายดาวที่มี
แมกนิจูดที่ 3

☐ ดาวหางที่ยิ่งใหญ่

เดือนกันยายน ค.ศ.1882

ค้นพบก่อนที่มันเข้าใกล้จุดใกล้ดวงอาทิตย์ที่สุด
ไม่นานดาวหางผ่านโคโรนาของดวงอาทิตย์ ห่างจาก
ผิว 430,000 ก.ม. ระหว่างนี้ดาวหางสว่างขึ้นเป็น
10 เท่า

ทุกวัน 16-17 กันยายน เห็นได้ด้วยตาเปล่า
ในเวลากลางวัน

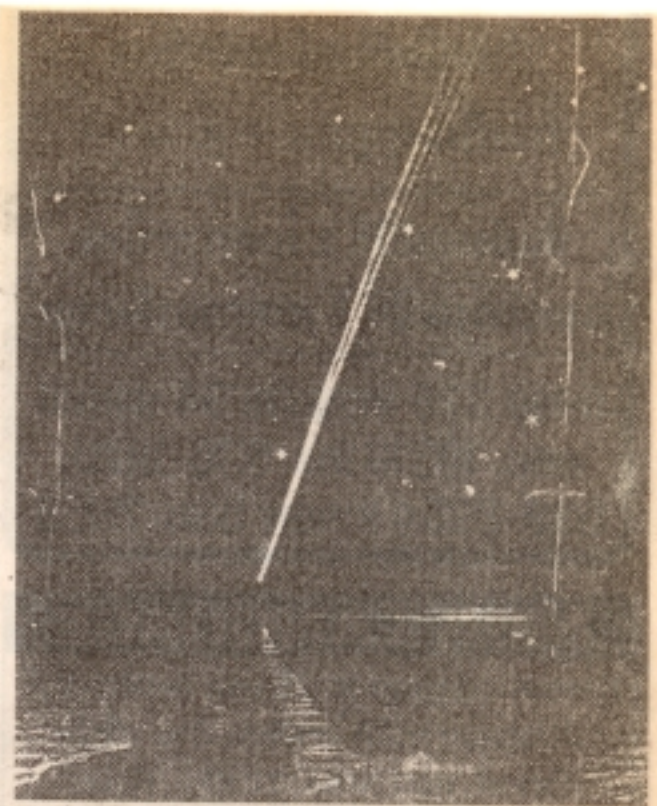
ที่หอดูดาวเคป ในแอฟริกาใต้ ใช้กล้องดูดาวคิด

ตามดูดาวหางขณะผ่านหน้าดวงอาทิตย์ สว่างสูงสุด
มีแมกนิจูด -18 นิวเคลียส แดกแยกตอนใกล้ดวงอา
ทิตย์มากที่สุด ดันเดือนตุลาคมแดกแยกมากกว่า 5
ชิ้นส่วนเรียงกันเป็นแนวเส้นตรง หางยาว 30 องศา
ปลายเดือนตุลาคม และยังคงยาว 15 องศากลาง
เดือนมกราคม ค.ศ.1883 ขณะที่หัวยังเห็นด้วยตา
เปล่าได้ดีในเดือนกุมภาพันธ์

☐ ดาวหางที่ยิ่งใหญ่กลางวัน

ค.ศ.1910

ตั้งแต่ ค.ศ.1901 มีดาวหางใหญ่เพียง 2 ดวงที่ได้
รับชื่อมากกว่าชื่อของผู้ค้นพบดวงแรกคือ ดาวหาง
กลางวันปี 1910 หรือดาวหางมกราคมที่ยิ่งใหญ่ที่
ประทับใจมาก จากที่มีความสว่างมากแต่แรกจึงมีผู้
ค้นพบมากมายในซีกโลกใต้ การหาผู้ค้นพบคนแรก
จึงเป็นไปได้

ดาวหางยิ่งใหญ่ มีนาคม ค.ศ.1843
เห็นจากซีกโลกใต้เท่านั้นเป็นภาพวาด

กลุ่มคนแรกที่ค้นพบเป็นคนเมืองเพชร ซึ่งตอน
นั้นดาวหางสว่างมาก มีแมกนิจูด -2 แล้วเห็นได้ง่าย
ด้วยตาเปล่าตอนเช้าตรู่

วันที่ 17 มกราคม โรเบิร์ต อินเนส แห่งหอดู
ดาวเคป เป็นนักดาราศาสตร์คนแรกที่เห็น ตอนนั้น
ดาวหางห่างจากดวงอาทิตย์ 18 ล้าน ก.ม. สว่างมาก
กว่าดาวศุกร์ มีแมกนิจูด -5 ดาวหางเคลื่อนที่อย่าง
เร็ว ทำให้เห็นคอนเียน ผู้ที่อยู่เส้นรุ้งเหนือคอนกลาง
เห็นได้ตั้งแต่วันที่ 20 เดือนมกราคม มีแมกนิจูด 1
หัวเป็นสีส้มค่อนข้างเหลือง บนท้องฟ้าพลบค่ำสีม่วง

หากไม่มีดาวหางฮัลเลย์ดวงดังกล่าวปรากฏตัวหลัง
จากนั้นไม่กี่เดือนแล้ว ดาวหางกลางวันปี 1910 นี้จะ
เป็นดาวหางที่เด่นที่สุดของครึ่งแรกของศตวรรษที่
20

☐ ดาวหาง Skjellerup-Maristany

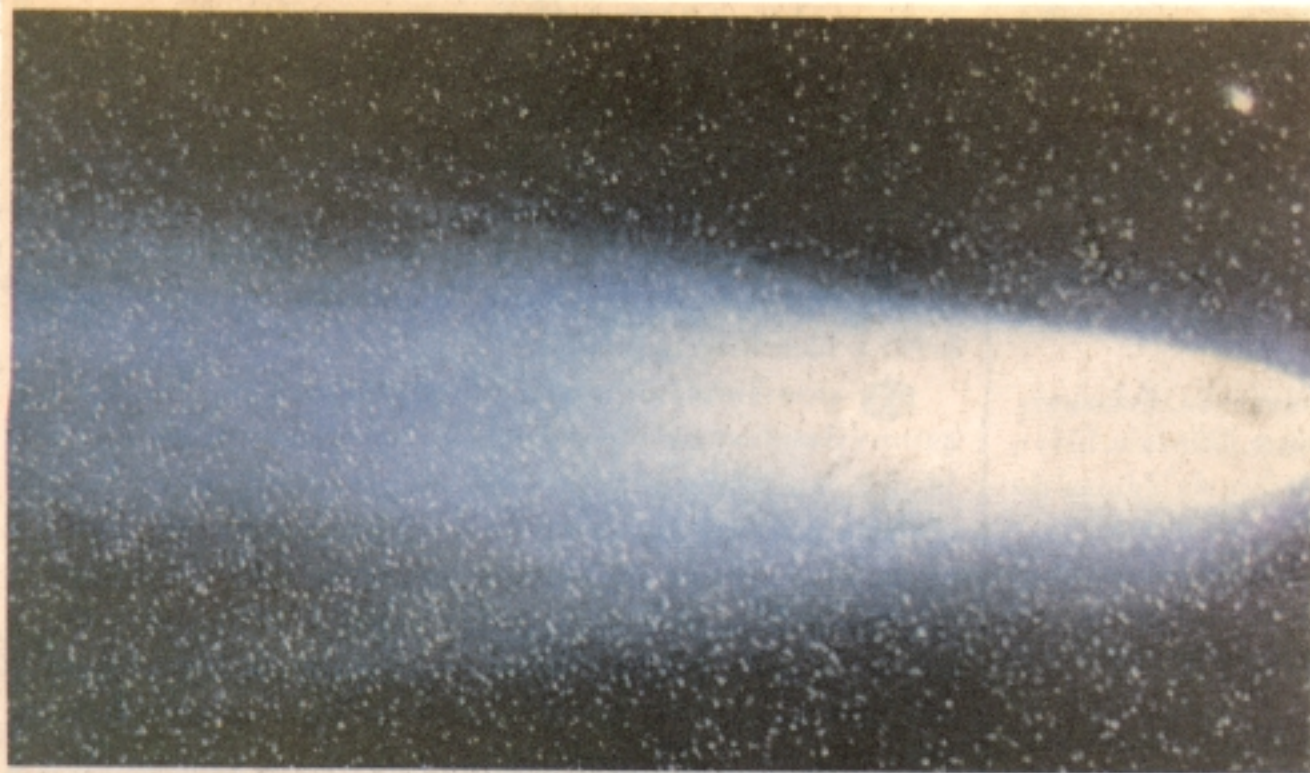
ค.ศ.1927

นักดาราศาสตร์สมัครเล่น 2 คนค้นพบ พบค้น
เดือนธันวาคม จากเบลเบิร์น ในออสเตรเลีย และ
ลาปลาตา ในอาร์เจนตินา ใกล้ดวงอาทิตย์ที่สุดในวัน
ที่ 17 ซึ่งใกล้กว่าดาวพุธ ก่อนและหลังวันนั้นใช้ตา
เปล่าหรือกล้อง 2 ตัวก็เห็นดาวหางในเวลากลางวัน
ซึ่งห่าง 2 องศาจากดวงอาทิตย์ โคม่าหรือหัวมีแมก
นิจูด -6 มีแสงสีเหลืองเป็นธาตุโซเดียม เมื่อจะเข้า
ใกล้ดวงอาทิตย์มากที่สุด ดาวหางเห็นได้ในคอนเียน
หลายอาทิตย์

ระหว่าง 29 ธันวาคม และ 3 มกราคม คน
ซีกโลกใต้กลุ่มหนึ่งบันทึกว่ามีความยาว 35 องศา
ตอนเช้าตรู่

☐ ดาวหางอุปราคา ค.ศ.1948

ขณะดวงอาทิตย์เหลือเป็นเสี้ยวแคบๆ ขณะเกิด
สุริยุปราคาเหนือที่ราบแอฟริกาตะวันออก วันที่ 1
พฤศจิกายน ผู้คนกลุ่มหนึ่งรอเวลาสุริยุปราคาเต็ม

ภาพดาวหางอัลเลย์ ปี ค.ศ.1985-6 ถ่ายวันที่ 12 มีนาคม ค.ศ.1986 ในออสเตรเลีย

ดวงกัน เมื่อแสงอาทิตย์ดับ พลันก็ปรากฏดาวหาง มีหางโค้งยาว มีหัวสว่างกว่าดาวพฤหัสบดี

เป็นครั้งแรกที่ชาวโลกได้เห็นดาวหางสุริยุปราคาที่ยิ่งใหญ่

หลังจากนั้น 3 วัน เห็นอีกครั้งขณะเคลื่อนไปทางตะวันออกเห็นตอนเช้า มีรายงานความสว่างตั้งแต่คล้ายดาวศุกร์ จนถึงดาวที่มีแมกนิจูดที่ 1 หางขาวสว่างประทับใจยาว 30 องศา มีอายุสั้น ปลายเดือนพฤศจิกายนลดความสว่างไปมากเหลือแมกนิจูดที่ 4 และถอยห่างจากโลกและดวงอาทิตย์อย่างรวดเร็ว

หากเห็นได้ทางท้องฟ้าซีกเหนือก็คงได้เป็นหนึ่งในดาวหางแห่งศตวรรษ คนในยุโรปและอเมริกาไม่เห็น

☐ ดาวหางอเรน-โรแลนด์ ค.ศ.1956

พบโดยชาวเบลเยียม ซิลเวเน อเรนด์ และ จอร์จ โรแลนด์ ที่หอดูดาวอเล็กเซล กลางเดือนกันยายน ก่อนเกิดความตื่นเต้นเริ่มแรกคล้ายดาวหางโกลุเทกและออสติน ขณะค้นพบอีก 8 เดือนจะถึงจุดใกล้ดวงอาทิตย์มากที่สุด คำว่าลือจึงไปกว้างไกลและนาน

แล้วเมื่อถึงวันที่ 8 เมษายน ค.ศ.1957 วันเข้าใกล้ดวงอาทิตย์มากที่สุด มันไม่ได้ทำให้ผิดหวัง เป็น

ที่ประทับใจของคนซีกฟ้าเหนือที่ไม่ได้เห็นดาวหางสว่างตั้งแต่ 1910 มันสว่างจนถึงปลายเดือนเมษายนบนท้องฟ้าทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือตอนเย็น หัวคล้ายดาวที่มีแมกนิจูดเป็นศูนย์ หางยาว 30 องศา ที่เด่นกว่าหัวเป็นหางขาวตรงกว้างและชี้เข้าหาดาวเหนือ มีหางที่ชี้เข้าหาดวงอาทิตย์ที่ไม่เคยเห็นมาก่อนยาวถึง 15 องศา (ปกติดาวหางทั่วไปมีแต่หางที่ชี้ออกจากดวงอาทิตย์)

หางแปลกนี้เห็นได้นานไม่ถึง 1 อาทิตย์ แต่คนพูดถึงเป็นเวลานานหลายเดือน

ต้นพฤษภาคม ดาวหางยังคงมีแมกนิจูดที่ 2-3 และเห็นได้ตลอดคืน สว่างเพราะอยู่ใกล้ดาวเหนือ

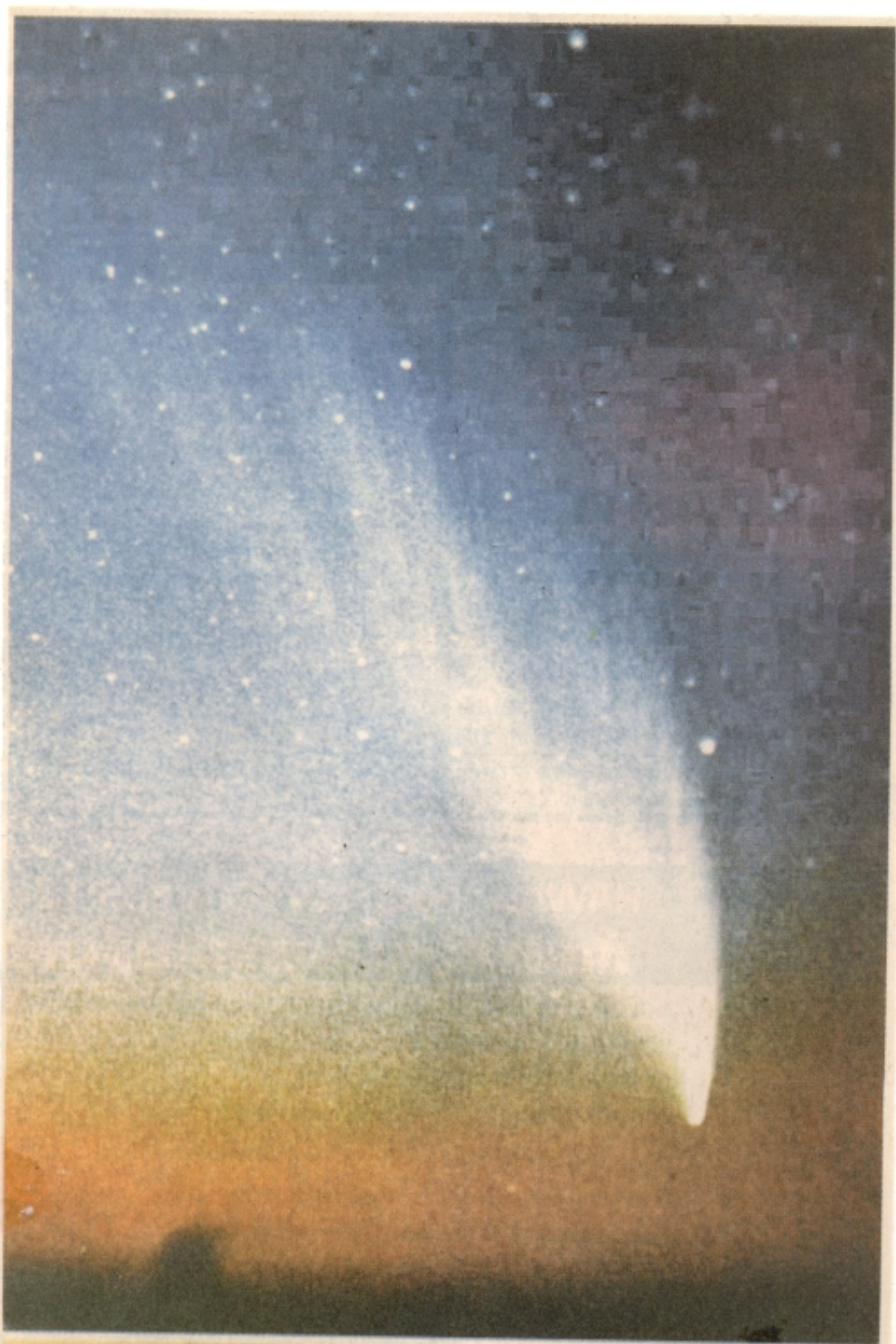

ดาวหางอิกเยา เซกิ เห็นได้ในตอนกลางวัน

☐ ดาวหางอิกเยา-เซกิ ค.ศ.1965

ก่อนรุ่งอรุณของวันที่ 18 เดือนกันยายน นักดาราศาสตร์ญี่ปุ่น อิกเยา และ เซกิ ค้นพบดาวหางด้วยกล้องโทรทรรศน์ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ใกล้ขอบฟ้า จากวงโคจรที่นำเชื่อดือ วันที่ 21 ตุลาคม ดาวหางจะผ่านเหนือผิวดวงอาทิตย์ ห่างเพียง 450,000 กิโลเมตร ที่อาจจะเป็นดาวหางที่สว่างที่สุดแห่งศตวรรษที่ 20

การประกาศไม่ได้รับความเชื่อถือมากนัก เพราะ

Comet West ค.ศ.1976 เห็นได้ตอนเช้าตรู่ จึงไม่ค่อยมีคนรู้จัก
ยกให้เป็นดาวหางแห่งศตวรรษ อย่างน้อยก็สวยกว่าไฮยาคุตากะ

“ไฮยากูตาเกะ” (Hyakutake) ถ่ายที่ Grand Canyon ในอริโซนา เป็นดาวหางที่ชั่วฟ้าเหนือ วันที่ 27 มีนาคม พ.ศ.2539 ถ่าย 20 นาที

ไม่เชื่อว่าดาวหางจะทนความร้อนจากดวงอาทิตย์ได้ แต่แล้วกลางเดือนตุลาคมมีรายงานว่า ดาวหางเห็นได้ในเวลากลางวัน มาถึงจุดใกล้ดวงอาทิตย์มากที่สุดในเวลาเที่ยงวันท้องถิ่น มีรายงานว่าดาวหางมีแมกนิจูดที่ -17 ในช่วงเวลาสั้นๆ สว่างกว่าดวงจันทร์วันเพ็ญกว่า 60 เท่า หากยกเว้นดาวหางมีนาคม 1843 และกันยายน 1882 อีเคียเซกิจะเป็นดาวหางที่สว่างที่สุดในช่วงระยะเวลาเกือบ 1,000 ปี ปลายตุลาคม หางยาวทางตะวันออก สว่างกว่าทางข้างเหนือกว่า 25-30 องศา

ตอนต้นพฤศจิกายนลดความสว่างอย่างรวดเร็วสำหรับคนทางซีกโลกเหนือ แต่หางของดาวหางยังเห็นได้ด้วยตาเปล่าหลายสัปดาห์ในออสเตรเลียแอฟริกาใต้

☐ ดาวหางเบนเนตต์ ค.ศ.1969

ค้นพบโดย จอห์น เบนเนตต์ ปลายปี 1969 มีแมกนิจูด 8.5 ทางท้องฟ้าทิศใต้เริ่มเห็นได้ด้วยตาเปล่าตอนต้นกุมภาพันธ์ 1970 กลางมีนาคม ดาวหางมีแมกนิจูดที่ 2 หางยาว 10 องศา มีวงโคจรจากฟ้าใต้ไปยังกลางฟ้าเหนือที่เห็นได้ สว่างด้วยแมกนิจูดที่ 0 และอยู่ทางฟ้าตะวันออก ก่อนสว่างมี 2 หาง หางก๊าซขยายมากกว่า 10 องศา มีหางฝุ่นโค้งยาว 20-25 องศา ซึ่งเห็นด้วยตาเปล่า

มีรายงานว่า ดาวหางเบนเนตต์คล้ายดาวหางไดนาทียปี 1858 ทำให้ผู้คนสนใจไปทั่ว

ต้นเดือนเมษายน จากกล้องโทรทรรศน์เห็นกระบวนการที่ก๊าซพุ่งควงจากนิวเคลียส มีลำมืดแคบพุ่งเข้าหาดวงอาทิตย์ ปลายเมษายนเป็นวัตถุล้อมรอบชั่วฟ้าเหนือ หางยาวแฉกเด่นทางซีกฟ้าเหนือตลอดคืน เห็นได้ด้วยตาเปล่าจนปลายเดือนพฤษภาคม

☐ ดาวหางเวสต์ ค.ศ.1975

จากความผิดหวังในการแสดงตัวของดาวหางโคสุเทคราวปี 1972 ทำให้ไม่อยากผิดหวังอีกแล้ว แต่ดาวหางเวสต์สว่างไสวมากขึ้นเมื่อระยะทางจากดวงอาทิตย์ลดลง หนึ่งในอาทิตย์ก่อนเข้าใกล้ดวงอาทิตย์มากที่สุดไม่มีใครคาดหวังมากนัก หรือไม่รู้ว่าจะหวังอะไรได้ มีรายงานว่า จากกล้อง 2 คา มันเป็นวัตถุสว่างที่มีแมกนิจูด -1 และ -2 อยู่ใกล้ขอบฟ้าทางตะวันตกตอนเย็น

วันที่ 25 กุมภาพันธ์ วันที่ผ่านใกล้ดวงอาทิตย์มากที่สุดเห็นกันในเวลาเที่ยงวันในอเมริกา และหลังจากนั้นไม่กี่ชั่วโมงในญี่ปุ่น

ก่อนดวงอาทิตย์ตกเห็นได้ด้วยตาเปล่า หาง 7 องศาจากดวงอาทิตย์คล้ายดาวศุกร์ หลังจากนั้นไม่กี่วันดาวหางเวสต์ออกจากท้องฟ้ายามเย็นมาอยู่ทางตะวันออกตอนเช้า แสดงอาการอย่างที่ไม่เคยพบเห็นกันมาก่อน จากหัวสีเหลืองมีหางที่ซับซ้อนมาก

มาย กล้องแสดงหางก๊าซหลายชั้น

แต่ที่เด่นเป็นหางฝุ่นหลายแถบยาว 35 องศา มองด้วยตาเปล่าเห็นเป็นสีค่อนข้างแดงสลับ

ตอนนีกล้องโทรทรรศน์เผยให้เห็นนิวเคลียส ที่แตกเป็น 2 ส่วนแล้วที่เป็น 4 ส่วนขณะอยู่ห่างจากดวงอาทิตย์ 30 ล้าน ก.ม. นิวเคลียสค่อยๆ แยกออกจากกัน หายไป 1 ชิ้น ดาวหางค่อยๆ ถอยห่างจากดวงอาทิตย์เห็นได้ด้วยตาเปล่าจนกระทั่งปลายมีนาคม

หลังจากนั้นอีก 20 ปี ไม่เห็นดาวหางดวงใดที่สว่างอีก ดาวหางฮัลเลย์โด่งดังมานานและสว่างทุกครั้งทีกลับมา กลับมาครั้งล่าสุด ค.ศ. 1985-1986 ก็ทำให้ทุกคนผิดหวัง ดาวหางฮอสตินที่มาหลัง ค.ศ.1990 ก็ทำให้ผิดหวังเหมือนอย่างดาวหางโคสุเทค

☐ ดาวหางไฮยากูตาเกะ ค.ศ.1996

ยูจิ ไฮยากูตาเกะ ค้นพบก่อนรุ่งเช้าเมื่อวันที่ 31 มกราคม ขณะที่แมกนิจูดที่ 10 ไกลจากโลก 1.8 หน่วยดาราศาสตร์ การคำนวณครั้งแรกแสดงว่ามันสว่างและจะผ่านใกล้โลกมากก็ห่าง 15 ล้าน ก.ม.

ดาวหางมีพฤติกรรมเป็นไปตามที่คาด กลางมี

"Hale-Bopp" 5 พฤศจิกายน พ.ศ.2539

นาคมมีแมกนิจูดที่ 4 หางยาวมากกว่า 5 องศา ไม่วันต่อมาคล้ายมีการระเบิด 20 มีนาคม หัวดาวหางสว่างพอๆ กับดาวเหนือ หางจางยาวกว่า 25 องศา

สุดขั้วของดาวหางไฮยาคุคาตะอยู่ระหว่าง 24-28 มีนาคม มีแมกนิจูดเป็น 0 เคลื่อนจากบริเวณใกล้ปลายแขนกระสวยใหญ่ไปยังดาวเหนือ ที่เห็นได้ตลอดคืน ดาวหางเป็นวัตถุท้องฟ้าที่สว่างที่สุดที่เห็นจากที่มืด หางยาวโค้งผ่านเหนือศีรษะก่อนจะออกไปทางทิศใต้ยาว 75-100 องศาตามรายงานที่เข้ามา

หลังวันที่ 29 มันหายไปในแสงจันทร์ แต่โผล่มากลางเมษายน มีแมกนิจูดที่ 2 หางยาว 30-40 องศา เป็นเวลานานราวหนึ่งสัปดาห์ก่อนหายไปจากท้องฟ้ายามเย็น

☐ ดาวหางเฮล-บอปป์ ค.ศ.1995 และอนาคตของมัน

อลัน เฮล และ โทมัส บอปป์ ค้นพบดาวหางหนึ่งดวงในเดือนกรกฎาคม ค.ศ.1995 มันจะมีโอกาสที่จะได้รับการคัดเลือกเข้ามาอยู่ในกลุ่มดาวหางยิ่งใหญ่ที่ได้เอชนามและประวัติมาหรือไม่ ยังเป็นปัญหาอยู่

เรื่องราวของเฮล-บอปป์ ผ่านตามามากแล้วและจะยังคงมีอีกมากก่อนมีนาคมปีหน้า จึงขอให้ติดตามกันเอง มีดาวหางดวงเล็กๆ อื่นที่คนทั่วไปไม่ได้ยินชื่อ การที่เฮล-บอปป์ได้รับการคาดหวังให้มาติดกลุ่มดาวหางที่ยิ่งใหญ่ด้วยนี้และเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางนี้ ก็ถือว่ามีความสำคัญน่าดู แล้วเฮล-บอปป์จะทำได้เพียงแค่นี้หรือไม่

1 เมษายน 1997 เฮล-บอปป์จะใกล้ดวงอาทิตย์มากที่สุดห่างเพียง 0.9 หน่วยดาราศาสตร์ และอยู่ใกล้โลก 1.3 หน่วยดาราศาสตร์ เคยคาดว่าเดือนตุลาคมที่ผ่านมามันจะสว่าง แต่แล้วก็ไม่ได้สว่างไปกว่าตอนค้นพบ สงสัยไว้ก่อนกลัวความผิดหวังอีกแล้ว เฮล-บอปป์อาจได้รับนามใหม่เป็น เฮลฟลูบ ก็เป็นได้ เดือนมีนาคม-เมษายนที่จะถึงนี้คงรู้กันได้แล้ว